

tionis, et justitiæ accipientes, in vita regnabunt per unum Jesum Christum.

R. Vinea mea electa, ego te plantavi, dicit Dominus: et tu facta es mihi nimis amara, * Quia parasti crucem Salvatoris tui.

V. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. — Quia.

Lectio ij.

Igitur, sicut per unius delictum in omnes homines in condemnationem: sic et per unius justitiam in omnes homines in justificationem vitæ. Sicut enim per inobedientiam unius hominis, peccatores constituti sunt multi: ita et per unius obedientiam, justi constituentur multi. Lex autem subintravit ut abundaret delictum. Ubi autem abundavit delictum, superabundavit gratia: ut sicut regnavit peccatum in morte, ita et gratia regnet per justitiam in vitam æternam, per Jesum Christum Dominum nostrum.

R. Ego eduxi te de Ægypto, demerso Pharaone in Mare rubrum, et ante te præivi in columna nubis: * Et tu me tradidisti

principibus sacerdotum, et me duxisti ad prætorium Pilati. **V.** Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. — Et tu.

Lectio iij.

Quid ergo dicemus? permanebimus in peccato ut gratia abundet? Absit. Qui enim mortui sumus peccato, quomodo adhuc vivemus in illo? An ignoratis quia quicumque baptizati sumus in Christo Jesu, in morte ipsius baptizati sumus? Consepulti enim sumus cum illo per baptismum in mortem: ut quomodo Christus surrexit a mortuis per gloriam Patris, ita et nos in novitate vitæ ambulemus. Si enim complantati facti sumus similitudini mortis ejus: simul et resurrectionis ejus. Hoc scientes, quia vetus homo noster simul crucifixus est, ut destruat corpus peccati, et ultra non serviamus peccato. Qui enim mortuus est, justificatus est a peccato. Si autem mortui sumus cum Christo: credimus quia simul etiam vivemus cum Christo.

R. Ego propter te flagellavi Ægyptum cum

primogenitis suis; * Et tu me flagellatum tradidisti,

* Qui tamquam agnus coram tondeute se obmutui, et non aperui os meum.

V. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. — Et tu. **Gloria Patri. Qui.**

In II. Nocturno.

Añ. Inimici mei * dixerunt mala mihi: Quando morietur, et peribit nomen ejus?

Psalmus xl.

Beatissimus qui intelligit super egenum, et pauperem: * in die mala liberabit eum Dominus.

Dominus conservet eum, et vivificet eum, et beatum faciat eum in terra: * et non tradat eum in animam inimicorum ejus.

Dominus opem ferat illi super lectum doloris ejus: * universum stratum ejus versasti in infirmitate ejus.

Ego dixi: Domine miserere mei: * sana animam meam, quia peccavi tibi.

Inimici mei dixerunt mala mihi: * quando morietur, et peribit nomen ejus?

Et si ingrediebatur ut videret, vana loquebatur. *

cor ejus congregavit iniquitatem sibi.

Egrediebatur foras, * et loquebatur in idipsum.

Adversum me susurrabant omnes inimici mei: * adversum me cogitabant mala mihi.

Verbum iniquum constituerunt adversum me: * Numquid qui dormit non adjiciet ut resurgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo speravi: * qui edebat panes meos, magnificavit super me supplantationem.

Tu autem Domine miserere mei, et resuscita me: * et retribuam eis.

In hoc cognovi quoniam voluisti me: * quoniam non gauderet inimicus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepisti: * et confirmasti me in conspectu tuo in æternum.

Benedictus Dominus Deus Israel a sæculo, et usque in sæculum: * fiat, fiat.

Añ. Inimici mei dixerunt mala mihi: Quando morietur, et peribit nomen ejus?

Añ. Alieni insurrexerunt * in me, et fortes quasi erunt animam meam.

Psalmus liij.

Deus in nómine tuo
salvum me fac : * et
in virtúte tua júdica me.

Deus exáudi oratióem
meam : * áuribus pércipe
verba oris mei.

Quóniam aliéni insurre-
xérunt advérsum me, et
fortes quæsiérunt ánimam
meam : * et non proposué-
runt Deum ante conspé-
ctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat
me : * et Dóminus suscé-
ptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimicis
meis : * et in veritáte tua
dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo ti-
bi, * et confitébor nómini
tuo Dómine : quóniam bo-
num est :

Quóniam ex omni tribu-
latiõe eripuisti me : * et
super inimicos meos de-
spéxit óculus meus.

Añã. Aliéni insurrexé-
runt in me, et fortes quæ-
siérunt ánimam meam.

Añã. Conculcavérunt
me * inimici mei tota die;
advérsum me omnes cogi-
tatiões eórum in malum.

Psalmus lv.

Miserere mei Deus,
quóniam conculcá-
vit me homo : * tota die
impúgnans tribulávit me.

Conculcavérunt me ini-
mici mei tota die : * quó-
niam multi bellántes ad-
vérsum me.

Ab altitúdine diéi timé-
bo : * ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes
meos, in Deo sperávi : *
non timébo quid fáciat
mihi caro.

Tota die verba mea ex-
secrabántur : * advérsum
me omnes cogitatiões
eórum, in malum.

Inhabitábunt et abscón-
dent : * ipsi calcáneum
meum observábunt.

Sicut sustinuérunt áni-
mam meam, pro níhilo
salvos fácies illos : * in ira
pópulos confringes.

Deus, vitam meam an-
nuntiávi tibi : * posuisti
lácrymas meas in conspé-
ctu tuo,

Sicut et in promissióne
tua : * tunc converténtur
inimici mei retrórsum :

In quacúmque die invo-
cávero te : * ecce cognóvi
quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum,
in Dómino laudábo sermó-
nem : * in Deo sperávi,
non timébo quid fáciat
mihi homo.

In me sunt Deus vota
tua, * quæ reddam, lau-
datiões tibi.

Quóniam eripuisti áni-
mam meam de morte, et
pedes meos de lapsu : * ut
pláceam coram Deo in lú-
mine vivéntium.

Añã. Conculcavérunt me
inimici mei tota die; ad-
vérsum me omnes cogita-
tiões eórum in malum.

V. Próprio Fílio suo non
pepércit Deus. **R.** Sed pro
nobis ómnibus trádidit il-
lum.

Sermo sancti Bernárdi
Abbátis.

Feria iv. Hebdom. sanctæ.
Serm. de Passione Dñi.

Lectio ib.

IN passiõe Domí-
nica, fratres, tria
speciáliter cónve-
nit intuéri : opus, modum,
causam. Nam in ópere qui-
dem paciéntia, in modo
humílitas, in causa caritas
commendátur. Paciéntia
autem singuláris, quod
vidélicet : cum supra dor-
sum ejus fabricárent pec-
catóres; cum sic extende-
rétur in ligno, ut dinume-
raréntur ómnia ossa ejus;
cum fortíssimum illud
propugnáculum, quod cus-
tódit Israel, úndique fora-
rétur; cum foderéntur ma-
nus ejus et pedes, sicut
agnus ad occisiõe duc-
tus sit et tamquam ovis

coram tondénte non apé-
ruit os suum. Non advérsus
Patrem múrmurans, a quo
missus fúerat; non advér-
sus humánum genus, pro
quo, quæ non rápuit, ex-
solvébat; non dénique vel
contra pópulum ipsum pe-
culiárem sibi, a quo pro
tantis beneficiis tanta ma-
la recipiébat.

R. Ego propter te Cha-
nanæórum reges percússi,
et dedi tibi sceptrum regá-
le; * Et tu dedisti cápiti
meo spineam corónam, et
percussisti arúndine cap-
ut meum. **V.** Pópule
meus, quid feci tibi, aut in
quo contristávi te? re-
spónde mihi. — Et tu.

Lectio v.

MOdum ipsum, si dili-
genter atténdas, non
modo mitem, sed et húmi-
lem corde cognóscas. Nemp-
pe in humilitáte júdicium
ejus sublátum est, cum
nec ad tantas blasphemias,
nec ad falsíssima, quæ si-
bi objiciebantur crimina
respondéret. Vidimus, in-
quit, eum et non erat ei
aspéctus, nec speciósum
forma præ fíliis hóminum,
sed opprobrium hóminum
et tamquam leprósum, no-
víssimum virórum, plane
virum dolórum a Deo per-

cússum et humiliátum; ita ut nulla esset ei spécies, neque decor. O novíssimum et altíssimum! O húmílem et sublímem! O oppróbrium hóminum et glóriam Angelórum! Nemo illo sublírior, neque húmílior. Dénique sputis íllitus est, oppróbriis saturátus est, morte turpíssima condemnátus est, cum scelerátis deputátus est. Nihilque merébitur vel ista húmilitas, quæ hunc habet modum; imo quæ tam est ultra modum? Sicut est patiéntia singularis, sic et húmilitas admirábilis; útraque sine exémplo.

R. Ego duxi te per désertum quadragínta annis, et manna cibávi te; * Et tu me cecidisti álapis et flagéllis. **V.** Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. — Et tu.

Lectio huj.

UTrámque tamen magnífice causa ipsa comméndat, nimirum caritas est. Propter nímiã enim caritátem suã, quã diléxit nos Deus, ut servum redímeret, nec Pater Fílio, nec sibi Fílius ipse pepé- cit. Vere nímiã, quia et

hæc mensúram excédit, modum súperat, plane superéminens univérsis. Majórem, inquit, caritátem nemo habet, quam ut ánimam suã ponat quis pro amícis suis. Tu májorem habuísti Dómine, ponens eã étiam pro inimícis. Cum enim adhuc inimíci essémus, per mortem tuã et tibi reconciliáti sumus et Patri. Quænam ergo ália vidébitur esse, vel fuisse, vel fore huic símilis caritáti? Vix pro justo quis móritur. Tu pro injústis passus es, móriens propter delícta nostra, qui venísti justificáre gratis peccatóres, servos fácere fratres, captívos coherédes, éxsules reges.

R. Ego exaltávi te magna virtúte : * Et tu me suspendísti in patíbulo crucis, * In qua expándi manus meas ad pópulum non credéntem et contradicéntem. **V.** Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. — Et tu. **G**loria Patri. In qua.

In III. Nocturno.

Añã. Fílii hóminum * dentes eórum arma et sagíttæ, et lingua eórum gládus acútus.

Psalmus lvi.

Miserere mei Deus, miserere mei : * quóniam in te confídit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tránseat iniquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum : * Deum qui benefécit mihi.

Misit de cœlo, et liberávit me : * dedit in oppróbrium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suã, et veritátem suã, * et eripuit ánimam meã de médio catulórum leónum : dormívi conturbátus.

Fílii hóminum dentes eórum arma et sagíttæ : * et lingua eórum gládus acútus.

Exaltáre super cœlos Deus : * et in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pedibus meis : * et incurvavérunt ánimam meã.

Foderunt ante faciẽm meã fóveã : * et incidérunt in eã.

Parátum cor meum Deus, parátum cor meum : * cantábo, et psalmum dicam.

Exsúrge glória mea, exsúrge psalterium et cíthara : * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis Dómine : * et psalmum dicam tibi in Géntibus :

Quóniam magnificáta est usque ad cœlos misericórdia tua, * et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos Deus : * et super omnem terram glória tua.

Añã. Fílii hóminum dentes eórum arma et sagíttæ, et lingua eórum gládus acútus.

Añã. Intendérunt arcum * rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Psalmus lviij.

EXáudi Deus oratió- nem meã cum deprecor : * a timóre inimíci éripe ánimam meã.

Protexísti me a convéntu malignántium : * a multítudine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas : * intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagíttábunt eum, et non timéunt : * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut absconderent láqueos : * dixerunt : Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitates : * defecerunt scrutantes scrutinio.

Accedet homo ad cor altum : * et exaltabitur Deus.

Sagittæ parvulorum factæ sunt plagæ eorum : * et infirmatæ sunt contra eos linguæ eorum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos : * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei : * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Añã. Intendérunt arcum rem amáram, ut sagittent in occultis immaculátum.

Añã. Factus sum * sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Psalmus lxxv.

Domine Deus salutis meæ : * in die clamávi, et nocte coram te.

Intrét in conspéctu tuo orátio mea : * inclína aurem tuam ad precem meam :

Quia repléta est malis ánima mea : * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum de-

scendéntibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber,

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, quorum non es memor ámplius : * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri : * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus : * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me : * posuérunt me abominatióem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar : * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te Dómine tota die : * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília : * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi ?

Numquid narrábit aliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióné ?

Numquid cognoscéntur in tenebris mirabília tua : * et justítia tua in terra obli-viónis ?

Et ego ad te Dómine clamávi : * et mane orátio mea præveniet te.

Ut quid Dómine repéllis oratióem meam : * avértis faciém tuam a me ?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea : * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ : * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdederunt me sicut aqua tota die : * circumdederunt me simul.

Elongásti a me amicúm, et próximum : * et notos meos a miséria.

Añã. Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

V. Factus est obédiens usque ad mortem. **R.** Mortem autem crucis.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. xix.

In illo tēpore : Sciens Jesus, quia ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit : Sítio. Et reliqua.

Homília sancti Cyrílli Episcopi Alexandríni.

Comment. in Joánnem, lib. 12. cap. xxxv.

UM truculēter ómnia impietáte Judæórum essent perácta, nec quidquam ad

summam crudelitátem de-ésset, tandem sanctíssima caro Christi naturále quid pátitur. Multis enim, ac váriis dolóribus exsiccáta, siti torquétur. Multum enim possunt dolóres ad commovéndam sitim ; innátum enim calórem exagítantes, vel, quod in profunditáte húmidum est, cónsumunt et ígneis ardóribus doléntis víscera urunt. Sicut ígitur céteras passiónes, sic hanc étiam sponte Christus perpessus est. Bibere ígitur petit : illi autem ádeo longe ab omni humanitáte áberant, ut pro juvánte potu atque jucúndo nocéntem et acérbum attúlerint, et humanitátem, qua movéri videbántur, in impietátem convérterint. Nam cum peténti dabant, caritátis hábitum suscipere videbántur ; sed non est possíbile mentíri Scriptúram, in qua ex persóna Christi dicitur : Et dederunt in escam meam fel, et in siti mea potavérunt me acéto.

R. Ego te potávi aqua salutis de petra : * Et tu me potásti felle et acéto.

V. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristá-

vi te? respónde mihi. —
Et tu me potásti.

Lectio viij. Id. cap. xxxvj.

CUM ergo accepisset
Jesus acétum, dixit :
Consummátum est : et in-
clináto cápite trádidit spí-
ritum. Consummátum jam
esse Salvátor dicit, quia
sæviéndi Judæórum potés-
tas in ipsum per mortem
suam términum hábuit.
Quid enim non excogítá-
runt, aut quid suprémæ
inhumanitátis relictum si-
bi est? Quis cædéndi, quis
contumeliándi modus non
adhíbitus? Mérito ígitur
consummátum esse, ait.
Cumque tempus jam esset,
ut étiam spiritibus apud
íferos prædicáret (venit
enim, ut tam vivórum
quam mortuórum domi-
narétur), mortem pro no-
bis suscepit : et hanc natú-
ræ nostræ própriam
passiónem sponte súbiit
secúndum carnem, quam-
vis, ut Deus vita naturá-
liter sit, ut spoliátis ífe-
ris, primitiæ dormiéntium,
et primogénitus (ut Scri-
ptúræ dicunt) mortuórum
factus, recúrsus ad vi-
tam naturæ nostræ largi-
rétur.

R. Ego ante te aperui
mare : * Et tu aperuisti

láncea latus Salvátóri tuo,
* Qui redémit mundum in
sánguine suo. **R.** Pópule
meus, quid feci tibi, aut
in quo contristávi te? re-
spónde mihi. — Et tu. Gló-
ria Patri. Qui.

Lectio ix.

INclinávit ígitur caput.
Accidit enim moriénti-
bus, vigóre carnis jam
consumpto et ánima, quæ
corpus rétinet, abeúnte, in-
clináto cápitis. Quamób-
rem verbis hoc modo usus
Evangelísta est. Sic et tra-
didisse spíritum, a consue-
túdone nostra sibi dictum
est ; multi enim sic exstín-
gui, et mori dicúntur.
Quamvis mihi videátur
ideo non simplicitér mór-
tuum esse, sed tradidisse
spíritum Evangelísta di-
xísse ; quia in manus Dei
Patris ánimam suam com-
mendávit, ut ipse dixit :
Pater ! in manus tuas com-
méndo spíritum meum.
Quod nobis magnæ spei
fundaméntum, atque orí-
ginem præbet.

Te Deum laudámus. 20.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

i. Fui flagellátus * tota
die, et castigátio mea in
matutínis.

Psalmi de Dominica. 21.

2. Veni ad montem myr-
rhæ * et ad collem thuris :
tamquam agnus ad occi-
sionem ductus, obmútui,
et non apéruí os meum.

3. Foderunt manus me-
as * et pedes meos, dinu-
meraverunt ómnia ossa
mea.

4. Consolántem me *
quæsívi, et non invéni :
dedérunt in escam meam
fel, et in siti mea potavé-
runt me acéto.

5. Cum accepisset Jesus *
acétum, dixit : Consum-
mátum est ; et inclináto
cápite, emisit spíritum.

Capítulum. Philipp. ij.

FRatres, Hoc enim sen-
títe in vobis, quod
et in Christo Jesu : qui
cum in forma Dei esset,
non rapinam arbitrátus
est esse se æquálem Deo :
sed semetípsum exinani-
vit, formam servi accí-
piens, in similitúdinem hó-
minum factus, et hábitu
invéntus ut homo. Humi-
liávit semetípsum, factus
obédiens usque ad mor-
tem, mortem autem crucis.

Hymnus.

Sævo dolórum túrbine
Jactátur, atris óbru-
tus
Pœnis, acérba sústinens
Redémptor affixus cruci.

Pedes manúsque horri-
bili

Clavi cruéntant vúlnerè :
Cor, vultus, artus, pécóra
Sacro redúndant sán-
guine.

Flet, orat, et clamans obit :
Cor Matris ictum cónci-
dit :

Heu Mater ! heu Fili ! do-
lor

Ingráta frangat pécóra.
Montes, sepúlcræ, sáxaque
Scindúntur : arva, flúmi-
na,

Rupes, et æquor cóntre-
munt,
Templique velum scíndi-
tur.

Sol, luna, cœlum, sídera
Plangunt, et orbis ínge-
mit :

O vos viri, vos párvuli,
Nuptæ, puéllæ, plángite.

Astáte mœréntes cruci,
Pedes beátos úngite,
Laváte fletu, térgite
Comis, et ore lámbite.

Tu, caritátis victima,
Ut nostra tollas crimina
Nobis salúbri pérficis
Adoptiónem ságuine.

Nostra ergo pax et gáu-
dium

Sis, vita, Jesu, et præ-
mium :

Sis ductor, et lux in via,
Merces, coróna in pátria.
Amen.

V. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras. **R.** Et attrítus est propter scélera nostra.

Ad Benedictus, Añã. Ad Jesum autem * cum venissent, ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura, sed unus militum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua.

Oratio.

Domine Jesu Christe, qui de cœlis ad terram de sinu Patris descendisti, et ságuinem tuum pretiósum in remissionem peccatórum nostrórum fundisti: te humíliter deprecámur; ut in die judícii, ad dexteram tuam audíre mereámur: Veníte benedícti. Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Ad Horas, in fine Hymnorum dicitur:

Sit laus Patri, ac Paráclito, Natóque Patris único, Nostræ dedit qui pródigus Prétium salútis sánguinem. Amen.

Ad Primam in R. br.
V. Qui pro nobis pati dignátus es.

AD TERTIAM.

Capit. Fratres, Hoc enim ut supra in Laud. [341]

R. br. Oblátus est, * Quia

ipse voluit. Oblátus est. **V.** Et livóre ejus sanátus sumus. Quia. Glória Patri. Oblátus.

V. Próprio Fílio suo non pepércit Deus. **R.** Sed pro nobis ómnibus trádedit illum.

AD SEXTAM.

Capitulum. Zach. xiiij.

Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum? Et dicit: His plagátus sum in domo eórum qui diligébant me.

R. br. Próprio Fílio suo, * Non pepércit Deus. Próprio. **V.** Sed pro nobis ómnibus trádedit illum. Non. Glória Patri. Próprio. **V.** Factus est obédiens usque ad mortem. **R.** Mortem autem crucis.

AD NONAM.

Capitulum. Is. liij.

Generatióem ejus quis enarrábit? Quia abscessus est de terra viventium: propter scelus pópuli mei percússi eum.

R. br. Factus est obédiens, * Usque ad mortem. Factus. **V.** Mortem autem crucis. Usque. Glória Patri. Factus.

V. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras. **R.** Et attrítus est propter scélera nostra.

IN II. VESPERIS.

Omnia ut in primis Vesperis, [324] præter seq.

V. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras. **R.** Et attrítus est propter scélera nostra.

Ad Magnif. Añã. Depónens Joseph * corpus Jesu invólvit síndone, et pósuit eum in monumento exciso. Fuit planctus magnus in illa die: mulieres autem sedéntes contra sepúlcrum dolébant, sicut doléri solet in morte primogéniti

PRO SABBATO.

De Immaculata Conceptione B. M. V.

Semiduplex.

Offic. ut in die Festi viij. Decembris. 537.

Inj. Vesp. ad Magnificat, Añã. Beátam me dicent * omnes generatióes, quia fecit mihi magna qui potens est, allelúia.

Inutrisque Vesp. et Laud.
V. Immaculáta Concéptiua, Dei Génitrix Virgo. **R.** Gáudium annuntiávit univérso mundo.

Oratio.

Deus, qui per Immaculátam Virginis Conceptionem dignum Fílio tuo habitáculum præparásti: quæsumus, ut qui ex morte ejúsdem Fílii tui prævísa, eam ab omni labe præservásti, nos quoque mundos ejus intercessióne ad te pervenire concédas. Per eúmdem Dóminum nostrum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente. In Quadragesima vero et Sabbato Quatuor Temporum Lectiones. Serpens erat. ut in Festo. 540.

In ij. et iij. Nocturno, Lectiones ut in secunda die infra Octavam. 553.

In ij. Vesperis, omnia ut in primis, præter Añam sequentem.

Ad Magnif. Añã. Sancta María * succúrre miseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérvieni pro clero, intécede pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámén, quicúmque celebrant tuam sanctam Immaculátam Conceptionem.